

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Primer Anunci: Poble de Déu unit en la missió

«És l'hora de vostès, homes i dones compromesos en el món de la cultura, de la política, de la indústria..., que amb el seu mode de viure siguin capaços de portar la novetat i l'alegria de l'Evangeli allà on estiguin». Aquestes paraules pertanyen al missatge que el papa Francesc va adreçar als participants del Congrés de Laics que va tenir lloc a Madrid el febrer de l'any 2020, amb el lema «Poble de Déu en sortida».

Venim d'un procés que fa temps que transitem, procés al qual hem estat convocades totes les persones batejades per ser fidels a la missió de comunicar l'alegria de la Bona Notícia de Jesús arreu on som. En concret, les delegacions diocesanes d'apostolat seglar de les diòcesis amb seu a Catalunya, junt amb els moviments i associacions laicals, ens vam posar en marxa l'any 2018 preparant-nos per a participar activament en l'esmentat Congrés de Laics de 2020. I així, prèviament, vam fer la nostra aportació a l'esmentat congrés des de la reflexió i treball realitzat en la Jornada Interdiocesana d'Apostolat Seglar de novembre de 2019 al col·legi de la Salle Bonanova de Barcelona.

Després de tot el viscut, experimentat i comparat en el precongés i en el Congrés de Laics, posteriorment a la pandèmia del coronavirus i a la consulta sobre el Sínode de la sinodalitat (anys 2020 i 2021) en aquests darrers dos anys (anys 2022 i 2023), des de les claus de la sinodalitat i el discerniment, hem anat treballant el primer dels quatre

itineraris del congrés, dedicat al Primer Anunci. Els altres tres itineraris s'aniran treballant en els propers anys: l'acompanyament, la formació i la presència pública dels laics.

Crec que val la pena informar del procés seguit, sovint discret i humil, poc difós als mitjans de comunicació social. Per exemple, la darrera jornada in-

terdiocesana, la del passat any 2023, va tenir lloc a la basílica de la Sagrada Família, a Barcelona, i vam comptar amb el famós dibuixant i catequeta malagueny Fano que ens va ajudar a reflexionar sobre «El Primer Anunci, el gran regal».

I enguany, del passat 16 al 18 de febrer, alguns membres de les nostres diòcesis vam ser convidats a participar en l'Encontre de Primer Anunci (EPA), a Madrid, organitzat per la Comissió Episcopal per als Laics de la Conferència Episcopal Espanyola, amb el lema «Poble de Déu unit en la missió».

Finalment, amb ganes de conèixer el testimoni de tots ells, que ho van viure, el passat dissabte 9 de març, al Seminari de Tarragona, vam celebrar una nova Jornada d'Apostolat Seglar de les diòcesis amb seu a Catalunya. Va ser un bon moment per prendre consciència del repte de ser Església que comuniqui l'anunci explícit de Jesucrist amb obres i paraules. Com afirma el papa Francesc, «Jesucrist també pot trencar els esquemes avorrits en els quals pretenem tancar-lo i ens sorprèn amb la seva constant creativitat divina. Cada vegada que intentem tornar a la font i recuperar la frescor original de l'Evangeli, brollen nous camins, mètodes creatius, altres formes d'expressió, signes més eloqüents, paraules carregades de renovat significat per al món actual» (*Evangelii gaudium*, 11).

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La mort m'ha sorprès altra vegada

He anat al tanatori per celebrar l'eucaristia de comiat del pare d'uns companys del temps d'universitat. Molts familiars, amics i coneguts s'han aplegat entorn d'ells. Poques paraules. El fer costat ja era prou eloqüent. Els seus rostres, les mirades manifestaven el consoli i l'agraïment. A l'oratori, un silenci dens convidava al recolliment i a la pregària.

En el nostre context cultural i social es parla poc del moment de la mort. Prou sabem que la mort és una companya de tota la vida, però quan truca a prop ens sotragueja i sorprèn una i altra vegada,

com si volguéssim defugir aquesta realitat de la nostra vida. En el moment del traspàs d'una persona propera, s'obre un parèntesi en el nostre atrafegament i neguit quotidià, encara que només sigui per uns dies. La sorpresa ens envaeix i ens porta a repetir-nos les preguntes sobre el sentit de la vida i de la mort, sobre el seu perquè... Preguntes ben comuns, lligades a la naturalesa humana.

Vivim sovint pendents dels aspectes materials de la nostra vida: el tenir, el poder, la satisfacció immediata ens preocupen excessivament. Tenim molts afanys, però, ens preocupem pel que ve-

ritablement ens fa homes i dones de bona voluntat? Ens omplim de sorolls externs, però, ens dona això la pau interior que ens permet retrobar-nos, retrobar els altres i retrobar Déu?

Quan la mort ens sorprèn una i altra vegada, fem alhora d'aquests moments d'aturada personal, de comiat, de dol, de pregària per la persona traspassada, un motiu de reflexió sobre la nostra pròpia vida, la seva plenitud, el seu sentit i el seu fruit. Examinar el nostre seguiment personal de Jesús, la nostra fidelitat.

Encara que ens faci respecte, no tinguem por de la mort. Posem la nostra

confiança en el Senyor. Un dia, proper o llunyà, ens reunirem a la casa del Pare del cel per lloar-lo, per agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones amb les quals fem el nostre camí, per agrair-li el seu Amor. Fem nostres les paraules del llibre de les Lamentacions: «La seva pietat és nova cada matí, la seva fidelitat és immensa. El Senyor és bo per als qui hi confien, per a tots aquells que el cerquen. És bo d'esperar silenciosament la salvació del Senyor» (*Lm* 3,23.25-26).

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Primer Anuncio: Pueblo de Dios unido en la misión

«Es la hora de ustedes, de hombres y mujeres comprometidos en el mundo de la cultura, de la política, de la industria...», que con su modo de vivir sean capaces de llevar la novedad y la alegría del Evangelio allá donde estén». Estas palabras pertenecen al mensaje que el papa Francisco dirigió a los participantes del Congreso de Laicos que tuvo lugar en Madrid el mes de febrero del año 2020, con el lema «Pueblo de Dios en salida».

Venimos de un proceso que hace tiempo que transitamos, proceso al cual hemos sido convocadas todas las personas bautizadas para ser fieles a la misión de comunicar la alegría de la Buena Noticia de Jesús por todos los lugares en los que estamos. En concreto, las delegaciones diocesanas de apostolado seglar de las diócesis con sede en Cataluña, junto con los movimientos y asociaciones laicales, nos pusimos en marcha en 2018 preparándonos para participar activamente en el mencionado Congreso de Laicos de 2020. Y así, previamente, hicimos nuestra aportación en el mencionado congreso desde la reflexión y trabajo realizado en la Jornada interdiocesana de Apostolado Seglar de noviembre de 2019 en el colegio de La Salle Bonanova de Barcelona.

Después de todo lo vivido, experimentado y compartido en el precongreso y en el Congreso de Laicos, posteriormente a la pandemia del coronavirus y a la consulta sobre el Sínodo de la sinodalidad (años 2020 y 2021) en estos últimos dos años (años 2022 y 2023), desde las claves de la sinodalidad y el discernimiento, hemos ido trabajando el primero de los cuatro itinerarios del congreso, dedicado al Primer Anuncio. Los otros tres itinerarios se irán trabajando en los próximos años: el acompañamiento, la formación y la presencia pública de los laicos.

Creo que merece la pena informar del proceso seguido, a menudo discreto y humilde, poco difundido en los medios de comunicación social. Por ejemplo, la última jornada interdiocesana, la del pasado año 2023, tuvo lugar en la basílica de la Sagrada Familia, en Barcelona, y contamos con el famoso dibujante y catequeta malagueño Fano que nos ayudó a reflexionar sobre «El Primer Anuncio, el gran regalo».

Y este año, del pasado 16 al 18 de febrero, algunos miembros de nuestras diócesis fuimos invitados a participar en el Encuentro de Primer Anuncio (EPA), en Madrid, organizado por la Comisión Episcopal para los Laicos de la Conferencia Episcopal Española, con el lema «Pueblo de Dios unido en la misión».

Finalmente, con ganas de conocer el testigo de todos ellos, que lo vivieron, el pasado sábado 9 de marzo, en el Seminario de Tarragona, celebramos una nueva Jornada de Apostolado Seglar de las diócesis con sede en Cataluña. Fue un buen momento para tomar conciencia del reto de ser Iglesia que comunique el anuncio explícito de Jesucristo con obras y palabras. Como afirma el papa Francisco, «Jesucristo también puede romper los esquemas aburridos en los cuales pretendemos encerrarlo y nos sorprende con su constante creatividad divina. Cada vez que intentamos volver a la fuente y recuperar la frescura original del Evangelio, brotan nuevos caminos, métodos creativos, otras formas de expresión, signos más elocuentes, palabras cargadas de renovado significado para el mundo actual» (*Evangelii gaudium*, 11).

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Assemblea diocesana de Mans Unides

El passat 3 de febrer, Mans Unides de la diòcesi celebrava l'assemblea anual. La jornada va ser presidida per l'Excm. i Rvdm. Sr. Sergi Gordo, bisbe de Tortosa, que per primer cop ens acompanyava en un dia tan important per a tots nosaltres. Després de la pregària inicial, el bisbe Sergi ens adreçà unes paraules de reflexió sobre el servei de Mans Unides envers els nostres germans dels països del Sud des de 1959. Un compromís que neix de l'Evangelí per aconseguir la justícia, la dignitat i el progrés integral de la persona.

La tesorera de Mans Unides presentà els comptes de 2023 que van suposar uns ingressos de 169.378,66 euros, un augment del 3% respecte l'any anterior.

L'assemblea va tenir com a punt central l'elecció de la nova presidenta diocesana. La votació dels

55 membres assistents a la convocatòria van atorgar la seva confiança a Carmen Manzano Giménez, a qui agraïm que hagi assumit aquest servei a Mans Unides.

Aprofitem estes línies per reconèixer l'esforç, la il·lusió i el treball desinteressat dels diferents equips

parroquials de Mans Unides del nostre bisbat així com la generositat de tantes persones que fan possible que la vida de tants germans del Sud pugui millorar any rere any.

Equip diocesà de Mans Unides

Santa Agda a Riba-roja d'Ebre

El dia 5 de febrer per al poble de Riba-roja d'Ebre és un dia especial, se celebra la Festa de santa Agda, dies abans diferents actes i el dia 5

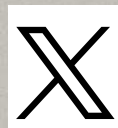
la Missa i la processó dona el sentit de la fe viscuda.

Aquest any hem tingut entre nosaltres el bisbe Sergi. Que va presidir l'Eucaristia, el cant d'entrada donà pas a la benedicció de la imatge de santa Agda restaurada, pagada amb la col·laboració de molta gent. Seguidament de la Missa, la processó de la santa pels nostres carrers.

El pa beneït, portat al cap dels quintos del 49, i les coques que van ser beneïdes pel nostre bisbe es repartien donant signe de l'amor a santa Agda.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de la parròquia de Riba-roja d'Ebre

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

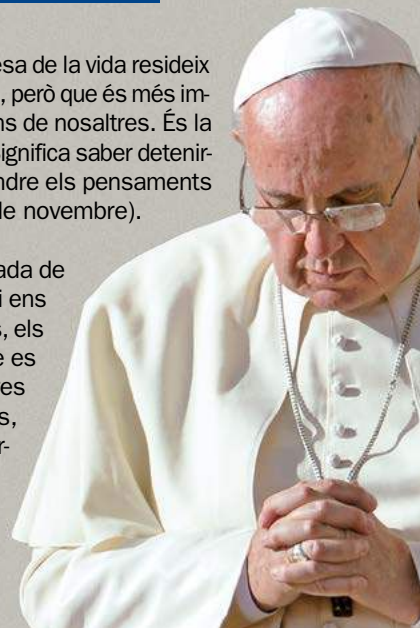
@Pontifex_es: «Ser sants significa conformar-se a Jesús i deixar que la nostra vida bategui amb els seus mateixos sentiments.

Només quan tractem d'estimar com Jesús ens va estimar també nosaltres fem visible a Déu i realitzem així la nostra vocació a la santedat» (10 de novembre).

@Pontifex_es: «Tot ésser humà, de qual-sevol poble o religió, tot ésser humà és sagrat, és preciós als ulls de Déu i té dret a viure en pau. No perdem l'esperança: resem i treballem incansablement perquè el sentit d'humanitat prevalgui sobre la duresa dels cors» (12 de novembre).

@Pontifex_es: «La saviesa de la vida resideix a cuidar el que no es veu, però que és més important, perquè està dins de nosaltres. És la cura de la vida interior. Significa saber detenir-se i escoltar el cor, atendre els pensaments i els sentiments» (12 de novembre).

@Pontifex_es: «La mirada de compassió de l'Evangelí ens porta a servir als pobres, els predilectes de Déu, que es va fer pobre per nosaltres (2Co 8,9): els exclosos, els marginats, els descartats, els petits, els indefensos. Ells són el tresor de l'Església, els preferits de Déu» (13 de novembre).

La parròquia de Sant Blai de Tortosa celebra la festa del seu patró

La parròquia de Sant Blai de Tortosa i l'Associació de Veïns Centre-Nucli Històric de la ciutat celebren, conjuntament, aquesta festa perquè tenen per patró a sant Blai, qui va ser bisbe de Sebasta d'Armènia (Turquia).

El Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, va presidir l'Eucaristia i van concelebrar el rector Mn. Josep M. Membrado Blas i Mn. Rafel Prades Antolí. Van participar de la celebració els membres del Consell Pastoral Parroquial i molts fidels de la parròquia, la primera tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Tortosa, Sra. Mar Lleixà, regidors, el president de l'Associació de Veïns, Sr. Tomás Serrato Forés, i membres de la mateixa, la pubilla i pubilleta 2023 del barri, Cinta i Cristina, i la pubilla Marta Sabatè Audí i la pubilleta Mariona Iglesias Aixendri d'aquest any 2024 a les qui s'imposà la banda de l'entitat. Els cants fo-

ren a càrrec del Sr. Joan Redó. El temple parroquial estava ple de gom a gom.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia recordant que «han passat gairebé cinc mesos des de que vaig prendre possessió de la diòcesi i per a mi és un goig participar d'aquesta festa, és la meva segona visita a la vostra parròquia. Avui que celebrem la festa de sant Blai, preguntem-nos: Què faria avui sant Blai? I què podem fer nosaltres? El Senyor ens demana que fem el bé. I a mi, què em demana el Senyor? Perquè sabem que tot el que tenim és do seu: el cos i l'ànima. Li donem prou gràcies pel do de la fe? Preguem que Déu ens deslliuri de sembrar el mal amb la llengua calumniant els altres. Que sant Blai que tenia tant d'amor per la natura, demanem-li que tinguem cura del camp. Avui, els bisbes han fet una crida amb motiu de la sequera. No podem explotar la natura abusant de la

terra. Que la festa de Sant Blai ens motiví a créixer en la fe».

A continuació van començar els actes preparats per l'Associació de Veïns Centre-Nucli Històric. En primer lloc, l'actuació de la Colla Jove de Dolçainers de Tortosa. La Sra. Lourdes Ramón, tesorera de l'Associació de Veïns, donà lectura a l'acta de l'acord per unanimitat del Premi Sant Blai 2024, atorgat a la Sra. Rosa Cubelles Gil, per la seva dedicació al barri

com a llibretera d'una de les llibreries més antigues de la ciutat. A continuació ens adreçà unes paraules la primera tinent d'alcalde, Sra. Mar Lleixà. Per tancar l'acte, el sacerdot de Saragossa D. Javier Sánchez ens obsequià amb unes cançons espirituals. Per acabar, unes paraules del nostre rector, Mn. Josep M. Membrado, amb referència al projecte de reforma que té la parròquia.

Maria Joana Querol Beltrán

La parròquia de Sant Blai celebrà l'Eucaristia de Mans Unides

El divendres, 9 de febrer, la parròquia de Sant Blai de Tortosa, celebrà a les 19 h una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, amb motiu del dia de MANS UNIDES - Campaña contra la Fam. Van concelebrar Mn. Josep M. Membrado, rector de la parròquia i el missioner P. Philippe Muindo.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia: «En la glossa dominical de *Vida Diocesana* explico que la Campaña de Mans Unides ens convida a l'esperança i comptant sempre amb l'ajuda de Déu, tenim a les nostres mans la possibilitat d'aturar el cercle viciós de la desigualtat. Si volem entendre bé l'Evangelí d'aquesta setmana hem de percebre bé els contrastos. Avui quan hem proclamat la primera lectura del llibre del Levític i l'Evangelí de sant Marc,

veiem un gran contrast i és el que posa en relleu, per una banda, l'estil humà d'enfrontar-nos al mal i l'estil de Jesús és tan diferent que adquireix tot

el seu valor davant el leprós. En la primera lectura es descriu la forma massa humana i miserable que tenim davant el mal. A la gent els agradava tant l'actitud de Jesús que no el deixaven ni un moment, però ell desitjava tenir estones de pregària d'intimitat amb el seu Pare.

«Mans Unides també s'apropa i toca el leprós, i com Jesús fa possible l'ajuda envers els més necessitats. Jesús ens diu que davant el sofriment hem de ser compassius i tenir entranyes de misericòrdia. «Que siguem, Senyor, mans unides en oració i en do. Mans unides a les mans dels més pobres i desvalguts. Mans unides que donen el que reben. Sempre és mans. Sempre més unides». Amén.»

Abans de la benedicció final, el missioner Philippe Muhindo Nduogo ens adreçà unes paraules donant les gràcies per tot el que fa Mans Unides i explicant els projectes que s'han anat fent i assegurant-nos que els diners de la campanya arriben a bon port.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

- ▶ **Dilluns 18**, Horta de Sant Joan, a les 12 h, Missa de Sant Salvador d'Horta.
- ▶ **Dijous 21**, Catedral, a les 12 h, Missa del 52è aniversari de la mort del bisbe Manuel Moll i Salord.
- ▶ **Divendres 22**, Vinaròs, a les 20 h, pregó de Setmana Santa.
- ▶ **Dissabte 23**, Benicarló, parròquia de Sant Bartomeu, a les 20 h, predicació del darrer dia de la novena del Cristó del Mar.
- ▶ **Diumenge 24**, Diumenge de Rams, a la Catedral, a les 12 h, benedicció de palmes, seguidament Missa. / Tortosa, a les 20 h, processó de la Passió.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 18. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: Dn 13,41c-62) / SI 22 / Jo 8,1-11]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i dr. de l'Església. Tortosa: sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).
- 19. □ Dimarts** [2S 7,4-5a.12-14a. 16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, Espòs de la Benaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Aman-
- ci (s. VII), diaca romà i màrtir a Flan-des.
- 20. ■ Dimecres** [Dn 3,14-20.91-92.95 / SI: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandria, mrs.
- 21. ■ Dijous** [Gn 17,3-9 / SI 104 / Jo 8,51-59]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.
- 22. ■ Divendres** [Jr 20,10-13 / SI 17 / Jo 10,31-42]. Sant Zacaries, pa-pa (grec, 741-752); sant Octavià, mr.
- d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.
- 23. ■ Dissabte** [Ez 37,21-28 / SI: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Fel·liu de Llobregat; sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.
- 24. ■ Diumenge vinent**, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / SI 21 / Rm 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o bé, més breu: 15,1-39)]. Sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

Diumenge V de Quaresma (B)

COMENTARI

«El gra de blat, si mor dona molt de fruit»

Evidentment el dolor i el sofriment no agraden a ningú, ni a Jesús tampoc, però de vegades és el preu de la vida com pot ser una operació dolorosa. Jesús, abans de morir es troba en aquests moments difícils. Ens ho recorda la carta als hebreus: *Jesús durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes.* El dolor, la por a la mort és molt forta, per això prega a Déu amb grans clams i llàgrimes. Però afirma la carta: *Déu l'escoltà per la seva submissió.* Nosaltres enteníem que Déu el va alliberar de la mort. Però no. *Tot i que era el Fill aprengué en els sofriments què és obeir i es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.* Déu l'escolta donant-li la força i la valentia per a sofrir en la certesa que, com diu el mateix Jesús a l'evangeli *si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit.* I també *els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món la guarden per a la vida eterna.* Jesús no va estimar la vida d'aquest món. I per això pot dir: *Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat i jo, quan seré enlairat, en la creu, damunt la terra atrauré tothom cap a mi.* Jesús morint dona el fruit més gran que es pot donar: la salvació de tot el món. Ara és el moment de *la glorificació com diu la veu del cel.* La mort es transforma en vida. I així es fa realitat en cadascun de nosaltres el que afirma Déu a través d'Ezequiel: *Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu i ells seran el meu poble. Tots em coneixeran ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.* L'home, tot home queda transformat i és capaç de seguir fidelment el camí de Jesús que, a l'evangeli, ens ha dit: *Si algú es vol fer servidor meu que em segueixi.* No hem d'estimar la vida en aquest món sinó morir a les coses d'aquí la terra per donar molt de fruit, com Jesús.

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

► Salm responsorial (50)

R. *Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.*

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

► Lectura de l'Evangelio segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.»

La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No será una alianza como la que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor.

Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: Pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo. Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «Conoce al Señor», pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

► Salmo responsorial (50)

R. *Oh, Dios, crea en mí un corazón puro.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Deuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

► Lectura de la carta a los hebreos (Heb 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial. Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.»

La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.